

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra KALANUS (1853?)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319431759648/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

- Som hverken Floder eller Bjerge standsed;
 Som Folkeslag han Tungemaal forened,
 Der tusind Mile skiltet ad i Rummet;
 En anden Skikkelse han Verden gav,
 Den halve Jord alt ligger for hans Fod,
 Og paa hans Vink den anden Halvdeel venter.
- SANKARA. Ja, vældig og vidunderlig han er.
 Dog er der Eet, som ei du har betænkt;
 Thi blandt et fjernt og fremmedt Folk han fødtes.
 Gaar Verdenssolen da i Vesten op?
 Fra Østen Lyset er.
- KALANUS. Men Guden selv,
 Lysbringeren, fra Vestens Rige kommer,
 Og kun hans Fremskridt baner Lyset Vei.
- SANKARA. Men hvi er da tilbage nu han gaaet?
 Hvi drog han ikke frem til Ganges' Bredder,
 Hvor Folket boer, som venter paa hans Komme?
- KALANUS. Det samme Spørgsmaal selv jeg gjorde ham,
 Hinn ene Gang, jeg for hans Aasyn stedtes,
 Da han mig bød, at følge sig til Persien.
 Naar — spurgte jeg med Frygt, men dog med Tillid
 Naar kommer du, o Konge, da tilbage,
 For Indiens Folk fra Mørket at befrie?
- SANKARA. Og Kongen svared?
- KALANUS. Taus han saae paa mig;
 Men da jeg gjentog: du igjen dog kommer?
 Gav han til Svar: Vær vis derpaa, Kalanus!
 Hvor Østen har sin Grændse, ligger min,
 Jeg kjender ingen anden. — Seer du, Moder!
 Til Hjemmet, ad en Omvei, gaar vor Fod.
 I vore Fædres Land, ved Ganges' Bredder,
 Der er det, han vil grunde Retfærd's Rige.
 Der paa sin Verdensthron skal vi see ham;
 Der skal vi hilse nær den gyldne Tid,
 Som Jorden ventet, men bestandig savnet;
 Og Lysets Seier skal løse Støvets Lænker,
 Og gjøre dobbelt skjøn os Dødens Vei.
- SANKARA. Ja, dobbelt skjøn sig viser Dødens Vei,
 Naar Salighedens Billed alt man eier.
 Men siig mig, Søn, hvi har for mig du dulgt
 Den Skat af Tanker, du saalænge glemte,
 Var ei jeg værdig til at dele den?
- KALANUS. Som kostbar Perlesnor jeg bar den hos mig,
 Men ikke strax min Rigdom selv jeg kjendte.
 Alt som jeg Meer erfarede, Meer oplevede,
 Fra Dag til Dag jeg føied Perler til.